

December 1.

Adventi naptárkészítés

Elmúlt az ősz, a fák már rég lehullatták színes falevélsruháikat. Minden gyermek a hóesésre, az ünnepekre vár, ahogyan a falu szélén élő testvérpár, Marci és Zsuzsi is. Ma reggel mind a ketten nagy izgalommal ébredtek fel, ugyanis tudták, hogy a fali naptárban végre lapozhatnak egyet, mégpedig az utolsó hónapra, a decemberre. Kiugrottak az ágyaikból, és Marci már le is kapta a falról a kalendáriumot, majd elkezdődött a szokásos civakodás:

- Marcííííí! Meg ne próbálj lapozni, mert most én fogok!
- Én tíz éves vagyok, te pedig csak hat, én vagyok a nagyobb, ezért most én fogok lapozni. Különb is, a múlt hónapban is te lapoztál, most én jövök!
- De Marcííí! - mondta a kislány olyan elbűvölő tekintettel, ahogyan csak tudta.
- Na, jó, tudod mit, lapozzunk együtt! Fogjuk meg a lapot, elszámolok háromig és akkor áthajtjuk! Egy-kettő-há-rom...

Majd együtt gyönyörködtek a csodaszép, feldíszített karácsonyfát ábrázoló színes rajzban.

- Marci, hányat kell még aludni karácsonyig?
- Még huszonháromat.
- Ó, az még olyan sok nekem! Annyira várom már, hogy karácsony legyen. Nem bírom ki addig!
- Tudod mit? Készítsünk együtt egy adventi naptárt, úgy majd mindennap láthatod, hogy mennyivel közelebb van már a karácsony! Úgy majd sokkal gyorsabban telik az idő, meglátod.
- Emlékszem, tavaly is volt olyan naptárunk, amiben minden nap volt egy csoki, amit meg lehetett enni. Hogy az milyen jó volt! Mi is olyat fogunk készíteni?

- Hasonlót, csak a miénk sokkal jobb lesz, majd meglátod! Anyu telefonjában láttam egy ötletet arról, hogyan készíthetjük el.

Reggeli után kértek Aputól egy kartondobozt a fészerből. Anyu segítségével kivágtak belőle egy nagy fenyőformát, és az iskolából hazahozott tavalyi temperával festették ki. Az ágakat zöldre, a törzsét pedig barnára. Miután a papír megszáradt, felakasztották a szobájuk falára, egy mackós kép helyére.

Aztán ebéd után Marci huszonnégyszer körberajzolta egy vizespohár alját fehér rajzlapokra, és azokat Zsuzsival óvatosan kivágták ollóval.

Majd a fára is rajzoltak huszonnégy kört, Marci pedig beleírta a körökbe a számokat egytől-huszonnégyig.

- Így ni. Készen is vagyunk, látod Zsuzsi? Minden nap rajzolunk valami szépet egy kis kör alakú papírra, és felragasztjuk a fára. Mindennap eggyel több lesz rajta. Meglátod, hamar megtelik majd a kis díszekkel.
- Olyan szép lett! Az jutott az eszembe, hogy ugye ma már december van?
- Igen, ma van december elseje.
- Akkor nem kellene az első rajzot elkészíteni és felragasztani a fára?
- De igen, már éppen mondani szerettem volna...
- Azért, amiért te találtad ki a naptárkészítést, megengedem, hogy az első rajz a tiéd legyen, jó?

Marci mosolyogva nézett a húgára, amiért ennyire jószívű volt vele.

- Tudod mit, Zsuzsi, én megrajzolom, te meg szépen kiszínezed?
- Az úgy nagyon jó lesz!
- Mi legyen az első rajzunkon?
- Egy hóember, mert én már annyira várom, hogy közösen építhessünk egyet...

